

РЕШЕНИЕ

№ 2878

гр. София, 27.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 10.04.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1664** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 144-178 АПК. Образувано е по жалба на Д. Д. С. срещу писмо изх. № ЗИ-01-77/2017 от 24.01.2018г. на директора на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/.

В жалбата се посочва, че обжалваният отказ е неоснователен и незаконосъобразен. Сочи се, че съгласно чл. 198, ал. 2 НПК, вр. чл. 360 НК, характерът на информацията, която се иска не е държавна, а служебна тайна. Жалбоподателката посочва, че е народен представител и по силата на закона и служебното и положение, има право на достъп до квалифицирана информация, без да и се извършва проучване за надеждност, поради което следва да и се предостави достъп до информацията, която иска, тъй като тя е служебна тайна. Сочи, че изискването по чл. 198, ал. 1 НПК не ограничава достъпа до информацията, която се съдържа в материалите по досъдебното производство, а забранява разгласяването им. Жалбоподателката счита, че няма пречка да получи достъп до исканите доклади срещу положен подпис от нея, че се задължава да не разгласява информацията от тези доклади без разрешение от прокурора, но не и да и бъде отказана на общо основание. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорвания отказ и да задължи ответника да предостави исканата обществена информация.

Ответникът – Директорът на Агенция за държавна финансова инспекция оспорва жалбата по съображения изложени в писмено становище. Сочи, че постановеното решение, с което е отказан достъп до информация, е правило и законосъобразно. Основанието за постановяване на отказ за предоставяне на информацията е наличието

на специален ред, който дерогира общото правило на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ. Отказът на административния орган е съобразен с императивната забрана на чл. 198, ал. 1 НПК, която дерогира общото правило на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ и отговора от Специализирана прокуратура по пр. пр. № 492/2017г, с което е изрично отказано разгласяването на докладите, достъп до които се иска. Докладите са писмени доказателствени средства, които могат да обосновават изводи за наличие на данни за осъществяване на един или друг състав на престъпление. Сочи, че ЗДОИ не предвижда особени правила при предоставяне на информацията, съобразно особено качество на заявителите. Позовава се на мотивите на Решение № 9/04.10.2011г. по к. д. № 7/2011г. на Конституционния съд на Република Б.. Моли съдът да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт (чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ), от надлежна страна – адресат на акта и заявител на достъпа. Спазен е и срокът по чл. 149, ал. 1 АПК вр. чл. 40, ал. 1 ЗДОИ, тъй като видно от представените по делото доказателства решението, е съобщено на жалбоподателката по електронен път на 24.01.2018г., а жалбата е подадена на 06.02.2018г. Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

Със Заявление за достъп до обществена информация рег. № ЗИ-01-77/04.12.2017г. Д. С. е поискала достъп до Доклад № ДИ2ХС-1/15.06.2017г. и Доклад № ДИЗЯМ – 1/29.05.2017г. Посочено е, че информацията се иска в следната форма: копие на хартиен носител, копие по електронна поща. В заявлението, противно на посоченото в жалбата, не е посочено, че Д. С. е народен представител. Посочването на това обстоятелство няма значение за предоставяне на достъпа до обществена информация, тъй като ЗДОИ не съдържа разпоредби в тази връзка, но съдът го отбелязва, тъй като в жалбата се твърди, че С., е поискала достъпа в качеството и на народен представител.

С писмо изх. № ЗИ-01-77/13.12.2017г. до Върховна касационна прокуратура /ВКС/, директорът на АДФИ е поискал становището на ВКС, следва ли да бъдат предоставени на заявителя исканите от него доклади. От отразеното в писмото се установява, че във връзка с прокурорско постановление № 2402/29.03.2017г. е възложено извършване на финансова инспекция на Областна администрация Х. и финансова инспекция на Областна администрация Я.. Доклад ДИ2ХС-1/15.06.2017г. отразява резултатите от извършената финансова инспекция на Областна администрация Х.. Доклад ДИЗЯМ-1/29.05.2017г. отразява резултата от извършената финансова инспекция на Областна администрация Я.. Докладите, заедно с доказателствата и заключенията към тях са изпратени на отдел 01-ви „Специализиран“ към В..

С писмо изх. № ЗИ-01-77/13.12.2017г. Д. С. е уведомена, че относно предоставянето на исканите доклади, АДФИ е сезирала В. за становище дали да се предоставят докладите.

Видно от писмо рег. № ЗИ-01-77/28.12.2017г., писмото за изразяване на становище

относно предоставяне на достъп до докладите, е изпратено на Специализирана прокуратура.

С писмо рег. № ЗИ-01-77/2011/18.01.2018г. на прокурор Б. Т., прокурор в Специализирана прокуратура, АДФИ е уведомена, че Доклад ДИ2ХС-1/15.06.2017г. и Доклад ДИЗЯМ-1/29.05.2017г. са включени в материалите по образувано на 19.12.2017г. досъдебно производство по пр. пр. 492/2017г. по описа на Специализирана прокуратура, съответно са писмени доказателствени средства, съгласно чл. 127, ал. 1 НПК. Предоставянето на достъп до тях следва да бъде осъществявано по реда на чл. 198, ал. 1 НПК. В писмото е посочено, че предвид началния етап на разследване по досъдебното производство и предстоящо извършване на множество действия за събиране и проверка на доказателствата, предоставянето на докладите и разгласяването им към настоящия момент би пречатвало изясняването в пълнота на фактите и обстоятелствата от предмета на доказване, би попречило извършването на предприети и предстоящи действия по разследване и би се отразило неблагоприятно върху цялостната дейност на разследващите органи, поради което няма основания наблюдаващият делото прокурор при СП да разреши разгласяването им, съответно достъп до същите от страна на АДФИ, не следва да бъде предоставян.

На 24.01.2018г. е издадено процесното писмо, с което е отказан достъп до Доклад ДИ2ХС-1/15.06.2017г. и Доклад ДИЗЯМ-1/29.05.2017г.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна. Решението е издадено от компетентен орган. Общественият достъп до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Съгласно чл. 9, ал. 1 от Закона за държавната финансова агенция /ЗДФИ/ Агенцията се представлява и ръководи от директор. Следователно той е компетентният орган, който следва да се произнесе по подаденото заявление.

Макар и оформен като писмо, отказът да се предостави исканата информация, е постановен в предвидената от закона писмена форма, с което е спазено изискването на чл. 59 АПК. Писмото е подробно мотивирано и от изложеното в него може ясно и безпротиворечиво да се разбере, защо е отказан достъпът до поисканата информация. Посочено е и правното основание на отказа – чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ. Като основание за отказ не е посочено нито едно от основанията на чл. 37, ал. 1 ЗДОИ. От изложените в акта и в предхождащите го писма мотиви, става ясно, че достъп се отказва, защото е налице друг ред за предоставяне на информацията, доколкото тя е част от материалите (писмени доказателствени средства) по досъдебно производство. Изложените в жалбата мотиви, че информацията е служебна тайна, че жалбоподателката по силата на служебното и положение има право на достъп до квалифицирана информация, са неотносими, защото достъпът не е отказан на основание чл. 37, ал. 1, т. 1 ЗДОИ.

При постановяване на решението не е допуснато нарушение на закона. Съгласно легалното определение в чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, „обществена информация“, по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая, съдът намира, че

информацията, достъп до която се иска е обществена по смисъла на закона, защото би могла да послужи да съставяне на мнение относно дейността на АДФИ, в чийто правомощия е извършването на финансови инспекции (чл. 8, ал. 1, т. 1 ЗДФИ). Информацията би послужила за съставяне на мнение относно дейността на проверените субекти и преценката на АДФИ относно тези действия. Обществената информация е: официална - която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ), служебна - информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ). Задължените да предоставят обществена информация субекти са посочени в чл. 3 от ЗДОИ, а субектите на правото на достъп до информация в чл. 4 от с. 3.

В процесния случай директорът на АДФИ, е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ за предоставяне на обществена информация. З. е субект на правото на достъп до обществена информация по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ. Както се отбеляза по – горе в решението фактът, че С. е народен представител, е без значение. Законът дава възможност на всички физически лица, без оглед служебното им положение, да поискат достъп до информация, която е обществена по своя характер. Обстоятелството, че жалбоподателката е депутат не и предоставя привилегировано положение относно получаването на обществена информация. В тази връзка неотнормирани към спора са представените от жалбоподателката доказателства с молбата и от 29.03.2018г. относно нейни публикации в пресата, отправено питане относно сигурността на българската граница, проведените в Народното събрание дебати по питането, стенограмата от обсъждането на законопроекта за допълнение на Закона за обществените поръчки.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република Б. има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В случая, от доказателствата по делото се установи, че докладите предоставяното, на които се иска по реда на ЗДОИ, са част от материалите по досъдебно производство. Съдебната практика приема, че с разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗДОИ е изключено приложението на този закон за информация, за която в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване. Редът за предоставяне на информация събрана в хода на наказателно производство и достъпът до документи и материали, които са част от същото, независимо от етапа, в който то се намира, е регламентиран в НПК. В този смисъл Решение № 5419 от 17.04.2014 г. на ВАС по адм. д. № 14213/2013 г., Решение № 2496 от 20.02.2014 г. на ВАС по адм. д. № 11832/2013 г., Решение № 352 от 13.01.2015 г. на ВАС по адм. д. № 7252/2014 г. Решение № 6756 от 9.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 9826/2013 г.

Предоставянето на материали, които са част от доказателствата събрани в хода на наказателно производство, е регламентирано в чл. 198 НПК. Съгласно този текст материалите по разследването не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. Когато е необходимо, органът на досъдебното производство предупреждава срещу подпис лицата, които присъстват при извършване на действията по разследването, че не могат да разгласяват без разрешение материалите по делото и в противен случай носят отговорност по чл. 360 от Наказателния кодекс. В случая достъпът до докладите може да стане само с разрешение на прокурора, което

в случая не е налице. Поради тази причина правилно ответникът, е отказал достъп до поисканата обществена информация. След като докладите са доказателствени средства в досъдебното производство, правилно ответникът, като техен издател, е поискал разрешение за предоставянето им от прокурора. Становището на жалобподателката, че би могла да подпише документ, че няма да разгласява информацията, която и е предоставена и съответно да носи отговорност по чл. 360 НК, е неоснователно. Тази хипотеза е предвидена само за лицата, които присъстват при извършване на действията по разследването.

При издаване на процесното решение съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са основание за отмяна на административния акт само на това основание.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли. Липсват отменителни основания по чл. 146 АПК.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение следва да му се присъди на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК и Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. на ВАС по т. д. № 5/2009 г. На основание Наредбата за заплащането на правната помощ и с оглед правната и фактическа сложност на делото, същото следва да е в размер на 100 лв.

Така мотивиран, Административен съд София - град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Д. С. срещу писмо изх. № ЗИ-01-77/2017 от 24.01.2018г. на директора на Агенция за държавна финансова инспекция.

ОСЪЖДА Д. Д. С. да заплати на Агенция за държавна финансова инспекция сумата от 100,00 (сто) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: